

Arrest

nr. 348 506 van 11 juni 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 Handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun
 minderjarig kind: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Vincent HAUQUIER
 Henri Jasparlaan 109
 1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, die verklaren van Palestijnse origine te zijn, op 3 november 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 oktober 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat V. HAUQUIER verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, A. Q. (...) G S, bent van Arabische origine, u heeft de Palestijnse nationaliteit, bent geboren op (...- 1990 in Gaza en woonde altijd in Al-Shati, een vluchtelingenkamp gelegen in Gaza-stad, tot aan uw vertrek uit Gaza. U bent sedert (...) oktober 2021 gehuwd met A. T. (...) A S (CG: (...)) en op (...) 2024 werd jullie dochter S. (...) geboren. Uw ouders, vier broers en twee zussen wonen op heden nog in Gaza.

U verliet Gaza samen met uw echtgenote in mei 2024 en reisde via Egypte en Turkije naar het Griekse eiland Lesbos waar u, samen met uw echtgenote en pasgeboren dochter, rond 16 of 17 september toekwam en een verzoek om internationale bescherming (VIB) indiende. Jullie werden ondergebracht in een opvangcentrum

en werden op 10 oktober 2024 erkend als vluchteling. Drie dagen later ontvingen jullie een Griekse verblijfsvergunning en een Grieks vluchtelingenpaspoort. Met financiële hulp van uw schoonbroer kwamen jullie twee dagen later naar België alwaar jullie op 16 oktober 2024 een VIB indienden.

Een terugkeer naar Griekenland achten u en uw echtgenote niet mogelijk aangezien jullie er geen medische bijstand of hulp kregen, noch is er een integratieprogramma om verder te gaan met uw leven. Alsook kenden jullie er geen privacy omdat jullie met vier gezinnen in éénzelfde container moesten verblijven. Tot slot stipte uw echtgenote ook aan dat de medewerkers en assistenten in het opvangcentrum racistisch waren jegens jullie.

Ter ondersteuning van uw verzoek werden volgende documenten voorgelegd: de originele Griekse verblijfsvergunningen (ADET) van u, uw echtgenote en dochter; de originele Griekse vluchtelingenpaspoorten van u, uw echtgenote dochter; uw originele huwelijksakte; het originele Turkse geboortebokje van uw dochter; een fotokopie van een geldoverschrijving; uw origineel Palestijns paspoort; een fotokopie van uw Palestijnse identiteitskaart; een bewijs van UNRWA-registratie; fotokopieën van enkele gezinsleden hun Palestijnse identiteitskaart; fotokopieën die betrekking hebben op het leven uw echtgenote in Gaza.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, 5³, eerste lid, 3^o van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden, blijkt dat u en uw echtgenote reeds internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland (Administratief dossier - Blauwe map, stuk 1). Deze vaststelling wordt niet betwist door u en uw echtgenote (Administratief dossier - Verklaring DVZ, 23; Groene map, stuk 1 & 2; CGVS, p. 5; CGVS T. (...), p. 4).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die

volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op <https://www.ecoi.net/en/file/local/2078215/Definitief+verslag+statushouders+Griekenland.pdf>; Beneficiaries of international protection in Greece. Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op <https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/verslag-feitenonderzoeknaar-statushouders-in-griekenland-september-2024>; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op <https://homeaffairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece> en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socioeconomic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt eveneens dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn NGO's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, g 3, eerste lid, 3^o in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet

worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u, uw echtgenote en dochter in het bezit zijn van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) en een Grieks vluchtelingenpaspoort (Administratief dossier - Groene map, stuk 1 & 4).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als verzoeker om internationale bescherming in Griekenland, dus vooraleer er u internationale bescherming werd verleend, geconfronteerd werd met moeilijkheden op vlak van hulpverlening en integratie, alsook had uw echtgenote het gevoel racistisch bejegend geweest te zijn (CGVS, p. 5, 6; CGVS T. (...), p. 5, 6), moet worden opgemerkt dat deze feiten zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van uw situatie als begunstigde van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, diverse rechten en voordelen verbonden zijn.

Wat uw situatie als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland betreft, moet daarenboven worden benadrukt dat u geen concrete, soortgelijke ervaringen doet gelden, temeer u Griekenland reeds verliet twee dagen na het verkrijgen van uw Griekse documenten (CGVS, p. 5).

Hierbij dient u erop gewezen te worden dat u pas uw rechten als begunstigde van internationale bescherming kan laten gelden wanneer u hiertoe de nodige stappen zet. Echter blijkt uit jullie verklaringen dat jullie weinig tot geen intentie hadden om dergelijke stappen te zetten. Immers gingen jullie ervan uit dat alles geregeld ging worden door het opvangcentrum alwaar jullie verbleven. Toen jullie te horen kregen dat jullie alles zelf moesten regelen besloten jullie te vertrekken uit Griekenland. Dit terwijl jullie zelfs nog geen maand in Griekenland waren op dit moment (CGVS, p. 5)

Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u na het ontvangen van uw Griekse documenten, die vereist zijn om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te laten gelden, ergens anders hulp gezocht hebt teneinde huisvesting, de vaccinatie voor uw dochter en andere soorten bijstand te verkrijgen (CGVS, p. 6).

Uit de elementen in het dossier blijkt voorts dat u en uw echtgenote geen specifieke kwetsbaarheid hebben (CGVS, p. 6; CGVS T. (...), p. 5). Het CGVS is bijgevolg van oordeel dat het risico om in een toestand terecht te komen die in strijd is met artikel 3 EVRM in wezen afhangt van de middelen, autonomie en zelfredzaamheid van de betrokkene om zelf diens rechten uit te oefenen en in diens levensonderhoud te (kunnen) voorzien.

U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt onder meer uit de vaststelling dat u erin geslaagd ben van Gaza naar Griekenland te reizen en daartussen gedurende meerdere maanden in Turkije te verblijven, alwaar uw vrouw beviel (CGVS, p. 4, 5). Voorts blijkt dat jullie kunnen rekenen op financiële steun van uw schoonbroer die hier in België verblijft, alsook van anderen (CGVS, p. 3, 5; Administratief dossier - groene map, stuk 5). Bovendien bent u op heden aan het werk in België en u kan zich behelpen in het Engels (CGVS, p. 6; CGVS T. (...), p. 4). Uit niets blijkt dan ook dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen.

Bovendien dient opgemerkt te worden dat niet uit de verklaringen van u en uw echtgenote kan blijken dat men niet bereid was jullie te helpen in het opvangcentrum. Immers blijkt dat u werd doorverwezen naar het Rode Kruis of dokters om het vaccin van uw dochter te laten zetten (CGVS, p. 6). Tevens blijkt dat de dokter in het opvangcentrum controleerde of alles goed ging met de wonde van uw echtgenote door de keizersnede. Voeding voor uw dochter kon de dokter weliswaar niet geven aan uw echtgenote, doch is dit niet geheel onlogisch daar een dokter geen apotheek is en hierover dus waarschijnlijk niet beschikt (CGVS T. (...), p. 5). Bijgevolg kan op basis van dergelijke verklaringen niet aangenomen worden dat u, uw echtgenote of jullie dochter medische zorgen ontzegd werden die zouden lijden tot ernstige schade.

De commissaris-generaal wijst er voorts op dat uit objectieve informatie blijkt dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland gratis toegang hebben tot gezondheidszorg onder dezelfde voorwaarden als Griekse onderdanen (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf en Communication on the status of migration management in main/and Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainland-greece_en).

Uit objectieve informatie blijkt dat de belangrijkste problemen die personen met internationale bescherming in Griekenland ondervinden, verband houden met moeilijkheden om een verblijfsvergunning (ADET) en een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te krijgen. Het moet echter gezegd worden dat dit niet het geval is voor u. Hoewel uit objectieve informatie blijkt dat sommige ziekenhuizen moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot tolken, wijst deze informatie niet op systematische of onoverkomelijke moeilijkheden. Integendeel, uit een onderzoek dat tussen juni 2022 en juni 2023 door de UNHCR werd uitgevoerd, bleek dat slechts 29% van de gecontacteerde begunstigden verklaarde moeilijkheden te hebben ondervonden bij de toegang tot gezondheidszorg, met name als gevolg van de taalbarrière (AIDA, Country Report: Greece. Update 2023, beschikbaar op: https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDAGR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaeean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. U heeft bewust geen verdere stappen ondernomen, daar u dit zelf moest regelen. Dergelijke vaststelling toont aan dat het uw intentie was om Griekenland zo snel mogelijk te verlaten. Immers kan ervan uitgegaan worden dat u het zich niet zou ontzien dergelijke zaken in orde te brengen wanneer u werkelijk van plan was in Griekenland te blijven (CGVS, p. 6).

De informatie toont verder aan dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospita/ or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospita/ where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op: <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/access-to-healthcare/>; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: <https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623>). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigten van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece - Access to healthcare, beschikbaar op : <https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare> ; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection beschikbaar op : https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat u het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, niet weerlegt. Bijgevolg zijn er géén feiten of elementen voorhanden die de toepassing van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3^o op uw specifieke omstandigheden in de weg staan, en wordt uw verzoek niet-ontvankelijk verklaard.

De overige documenten die u hebt voorgelegd zijn niet bij machte een ander licht te werpen op de door het CGVS bekomen appreciatie. Immers hebben uw paspoort, uw Palestijnse identiteitskaart, uw huwelijksakte, het geboorteboekje van uw dochter en enkele identiteitskaarten van uw familieleden betrekking op jullie identiteit en herkomst, hetgeen op heden niet ter discussie staat. De UNRWA-kaart en de voorgelegde fotokopieën in verband met het leven van uw echtgenote in Gaza betrekking op uw land van herkomst, hetgeen niet relevant is in het kader van deze beoordeling.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, 5 3, eerste lid, 3^o van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar uw land van herkomst."

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van tweede verzoekende partij, zijnde de echtgenote van eerste verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij integraal over daar tweede verzoekende partij wat haar verzoek betreft volledig steunt op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door haar echtgenoot.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de samenwerkingsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Als bijlage bij hun verzoekschrift voegen verzoekende partijen verschillende rapporten en stukken inzake de situatie en mentale gezondheid van in België verblijvende Palestijnen (bijlagen 2.1-2.13).

2.2. Op 1 juni 2026 legt verwerende partij een aanvullende nota neer met een actualisatie van de landeninformatie inzake de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (zie rechtsplegingsdossier, stuk 8).

2.3. Ter terechtzitting leggen verzoekende partijen nog een aanvullende nota neer waarin zij verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en naar algemene informatie over de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland alsook over de situatie in Palestina (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

2.4.1. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund. De onderdelen van het middel die door verzoekende partijen worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.4.2. Dient vervolgens te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoekende partijen geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

In de bestreden beslissingen wordt immers ten aanzien van eerste en tweede verzoekende partij terecht op het volgende gewezen: *“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het CGVS evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

Bijgevolg werden aan u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoekende partijen duiden in hun verzoekschrift op hun psychische kwetsbaarheid, doch dient te worden vastgesteld dat zij niet het minste medisch en/of psychologisch attest bijbrengen ter staving van de door hen beweerde *“zorgwekkende psychische toestand”*. Zij komen desbetreffend dan ook niet verder dan blote beweringen en blijven in gebreke aan te tonen dat hun mentale gezondheidstoestand van die aard en/of ernst is dat zij niet bij machte zouden zijn om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen en in dit kader verschillende gehoren af te leggen. Hoewel *an sich* kan worden aangenomen dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partijen, benadrukt de Raad evenwel dat, gelet op het voorgaande, *in casu* uit niets blijkt dat verzoekende partijen persoonlijk dermate psychische problemen ondervinden dat deze hun zelfstandig functioneren beïnvloeden.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoekende partijen niet concreet aantonen of hard maken dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseren zij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duiden zij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van hun verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissingen gedane beoordeling.

2.4.3. Waar verzoekende partijen er in hun verzoekschrift op wijzen dat de broer van tweede verzoekende partij in België erkend is als vluchteling, benadrukt de Raad dat elk verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden onderzocht, rekening houdend met de persoon van de verzoeker, de specifieke

gegevens van het dossier en de situatie in het land van herkomst op het ogenblik van het nemen van de beslissing. De vaststelling dat er in hoofde van hun (schoon)broer werd overgegaan tot de toekenning van de vluchtelingenstatus, betekent bijgevolg niet dat aan hen automatisch ook een beschermingsstatuut dient te worden toegekend.

2.4.4. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen werden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer: (...) 3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;”

Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel vervat in artikel 33, lid 2, a) van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn).

Dit beginsel van wederzijds vertrouwen betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden. Het wederzijds vertrouwensbeginsel wordt weerlegd indien de voorzienbare levensomstandigheden van een verzoeker, als persoon die internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, hem zouden blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 4 van het Handvest. De weerlegging vereist, specifiek voor wat betreft de voorzienbare levensomstandigheden, dat er sprake is van een situatie waarin een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt. Deze drempel wordt bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 16 juli 2020, C-517/17, *Addis*, pt. 50-51 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a./Bundesrepublik Deutschland*, pt. 90 en 101).

Wanneer er in een lidstaat sprake is van “tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”, dan vallen volgens het Hof deze tekortkomingen bijgevolg enkel onder artikel 4 van het Handvest wanneer zij een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak (cf. HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken 297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, *Ibrahim e.a.*, pt. 89). Er kan voorts volgens het Hof niet volledig worden uitgesloten dat een persoon, die om internationale bescherming verzoekt, kan aantonen dat er sprake is van buitengewone omstandigheden die specifiek hemzelf betreffen en die ertoe kunnen leiden dat hij, bij terugzending naar de lidstaat die hem reeds internationale bescherming heeft toegekend, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, wordt blootgesteld aan een risico op een behandeling die strijdig is met artikel 4 van het Handvest (HvJ 16 juli 2020, C517/17, *Addis*, pt. 52 met verwijzing naar HvJ 19 maart 2019, C-163-17, *Jawo*, pt. 95).

2.4.5. Uit de verklaringen van verzoekende partijen en de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekende partijen internationale bescherming genieten in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland.

Meer bepaald kregen verzoekende partijen op 24 september 2024 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en werden zij in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning, ADET genaamd, die drie jaar geldig is (geldig van 24/09/2024 tot 23/09/2027), en van een reispaspoort, dat vijf jaar geldig is (van 04/10/2024 tot 03/10/2029) (zie verklaring DVZ, vraag 23; notities CGVS Q., p. 5; notities CGVS T., p. 4; ADET's en reispaspoorten (originelen gezien) (administratief dossier, stuk 5, map documenten, docs. 1 en 2); 'Aanvraag derde landen Griekenland' (administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie)).

Verzoekende partijen brengen geen elementen aan waaruit blijkt dat zij actueel niet meer over een beschermingsstatus zouden beschikken. Zij brengen geen concrete gegevens of verifieerbare elementen bij die aantonen dat er sprake zou zijn van een intrekking of opheffing van de aan hen verleende status, noch bevat het administratief dossier enige concrete aanwijzing in die zin. Er kan dan ook worden aangenomen dat hun internationale beschermingsstatus in Griekenland nog steeds geldig is.

2.4.6. Wat betreft de stelling in het verzoekschrift dat er geen concrete, actuele landeninformatie inzake de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland werd toegevoegd aan het administratief dossier, benadrukt de Raad evenwel dat in de bestreden beslissingen verwezen wordt naar meerdere (actuele) bronnen met betrekking tot de specifieke situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland. Tevens dient gewezen te worden op de actualisatie van de landeninformatie door verwerende partij per aanvullende nota.

De Raad onderstreept dat zowel verzoekende partijen als verwerende partij een veelheid aan recente, uitgebreide en gedetailleerde rapporten en informatie aanleveren, die afkomstig zijn van een breed scala aan bronnen. De Raad is dan ook van oordeel dat er te dezen en op heden wel degelijk voldoende actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorligt, die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de actuele situatie in Griekenland voor begunstigden van internationale bescherming.

2.4.7. Uit de door beide partijen bijgebrachte landeninformatie kan verder niet worden afgeleid dat de levensomstandigheden van begunstigden van een internationale beschermingsstatus in Griekenland zodanig zijn dat deze begunstigden, als zij naar daar zouden terugkeren, *a priori* allemaal automatisch zullen worden geconfronteerd met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan. De situatie is niet van die aard dat elke statushouder zich in of bij terugkeer naar Griekenland in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie bevindt, die het onmogelijk maakt om in zijn of haar elementaire levensbehoeften te voorzien. Dit neemt niet weg dat er in Griekenland sprake is van een zeer precaire situatie waardoor de grootste voorzichtigheid en zorgvuldigheid zijn geboden bij de beoordeling van beschermingsverzoeken van statushouders in Griekenland. De situatie voor statushouders in en bij terugkeer naar Griekenland is ernstig en moeilijk hetgeen onder andere het gevolg is van de administratieve obstakels waarmee zij worden geconfronteerd waardoor zij in zware en schrijnende levensomstandigheden kunnen terechtkomen met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp. In dit verband moet rekening worden gehouden met “*alle gegevens van de zaak*” (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim e.a.*, pt. 89) en is het noodzakelijk om op basis van de individuele omstandigheden van verzoekende partijen hun verzoek te beoordelen, waarbij het aan verzoekende partijen toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kunnen beroepen op de beschermingsstatus die hen in Griekenland werd verleend en de rechten die daaruit voortvloeien zodanig zijn dat zij niet terechtkomen in een staat van zeer verregaande materiële deprivatie te weerleggen.

In casu slagen verzoekende partijen er evenwel niet in aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terecht zullen komen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

2.4.8. Aangaande hun situatie in Griekenland als verzoekers om internationale bescherming, dus vooraleer er hen internationale bescherming werd verleend, duidt de Raad erop dat deze feiten – *in casu* verklaren verzoekende partijen geconfronteerd te zijn geweest met moeilijkheden op het vlak van hulpverlening en integratie alsook met racistische bejegening (notities CGVS Q., p. 5-6; notities CGVS T., p. 5-6) – zich situeren op een welbepaalde plaats, gedurende een welbepaalde periode en binnen een welbepaalde context. Bijgevolg is deze situatie niet zonder meer representatief voor de kwalificatie en beoordeling van hun situatie als begunstigden van internationale bescherming nadien, aan wiens status, overeenkomstig het recht van de Unie, de diverse rechten en voordelen verbonden zijn. Wat hun situatie als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland betreft, doen verzoekende partijen geen concrete, soortgelijke ervaringen gelden, temeer zij Griekenland reeds verlieten twee dagen na het verkrijgen van hun Griekse documenten (notities CGVS Q., p. 5).

2.4.9. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij als begunstigden van internationale bescherming in Griekenland niet in staat waren/zijn de nodige officiële documenten – meer bepaald een Griekse verblijfsvergunning (ADET), een fiscaal registratienummer (AFM) en een sociaal zekerheidsnummer (AMKA) – te bekomen waarmee zij in Griekenland hun rechten kunnen doen gelden wat betreft o.a. de gezondheidszorg, huisvesting, sociale zekerheid, de arbeidsmarkt en onderwijs, laat staan dat zij zouden aantonen dat zij hierdoor, buiten hun wil en persoonlijke keuzes om, terechtkwamen of bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie.

Zo dient te worden herhaald dat zij in het bezit werden gesteld van een Griekse verblijfsvergunning (ADET) alsook van een Grieks reispaspoort. Deze documenten worden niet automatisch afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures (zie “*Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights*” gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 5-20; “*Country Report. Greece. Update on 2024*” gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 235-239 en 254), alwaar verzoekende partijen aldus toe in staat bleken te zijn. Hun Griekse verblijfsvergunning en Grieks reispaspoort zijn bovendien nog steeds geldig (zie *supra*). Tevens beschikken zij nog steeds over hun originele ADET-kaart en Grieks reispaspoort (notities CGVS Q., p. 3).

Aangezien verzoekende partijen nog steeds beschikken over een geldige verblijfsvergunning alsook nog in het bezit zijn van hun originele Griekse verblijfsdocumenten, is hun verwijzing naar de algemene situatie van begunstigen van internationale bescherming die niet (langer) over een geldige verblijfsvergunning beschikken of niet (langer) over hun afgedrukte verblijfsdocumenten beschikken, *in casu* niet dienstig.

Voorts kan worden aangenomen dat verzoekende partijen in Griekenland beschikken over een AFM (fiscaal registratienummer). Blijkens de voorliggende informatie krijgen mensen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen – wat *in casu* het geval is – automatisch een AFM wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen. Dit AFM wordt behouden wanneer de betrokkene een internationale beschermingsstatus krijgt toegekend en blijft geldig zolang de ADET geldig is. Wel dient de begunstigde van internationale bescherming wanneer hij in het bezit wordt gesteld van zijn ADET de gegevens van het AFM bij te werken, hetgeen mogelijk is zolang de ADET geldig is (zie *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2025, p. 20-21; *“Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2026, p. 29-32). Verzoekende partijen tonen niet *in concreto* aan dat het voor hen niet mogelijk was/is om deze administratieve formaliteit te vervullen. De Raad benadrukt hierbij dat het aan verzoekende partijen toekomt om de nodige stappen te ondernemen om hun rechten in Griekenland te doen gelden.

Het feit dat zij in Griekenland niet in het bezit werden gesteld van een AMKA (sociale zekerheidsnummer) is verder geheel te wijten aan hun eigen nalaten om zulks aan te vragen (notities CGVS Q., p. 6; notities CGVS T., p. 5). Blijkens de in de bestreden beslissingen aangehaalde informatie dienen personen die internationale bescherming genieten, om een AMKA te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger te begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociale zekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2024. Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat ingevolge een nieuwe ministeriële regeling uit december 2023 sinds 1 april 2024 het AMKA bij een eerste uitgifte inactief wordt afgegeven en vervolgens dient te worden geactiveerd met bewijs van adres en werk/studie. Het bewijs van werk kan geleverd worden door middel van een arbeidscontract maar ook een werkbelofte/intentieverklaring volstaat reeds (zie *“Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland”* gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken in september 2024, p. 20-22; *“Recognised Refugees 2025. March 2025. Access to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in april 2025, p. 22-24; *“Country Report. Greece. Update on 2024”* gepubliceerd door AIDA/ECRE op 18 september 2025, p. 266-267). Verzoekende partijen tonen niet *in concreto* aan dat het voor hen onmogelijk was/is om dergelijk bewijs van adres en werk te leveren. De Raad herhaalt dat het aan verzoekende partijen toekomt om de nodige stappen te ondernemen om hun rechten in Griekenland te doen gelden.

Wat de toegang tot de arbeidsmarkt betreft, merkt de Raad nog op dat de Griekse wet voorziet in een volledige en automatische toegang voor statushouders onder dezelfde voorwaarden als de nationale onderdanen, zonder de verplichting om een werkvergunning te verkrijgen. In de praktijk moeten statushouders beschikken over een geldige ADET, een geldig AFM-nummer, een geldig AMKA-nummer en een bewijs van adres. Dat zij reeds zouden moeten beschikken over een actieve AMKA, zoals verzoekende partijen betogen, kan door de Raad niet worden gevolgd. Enkel in het RSA/PRO ASYL-rapport d.d. april 2025 wordt gesteld dat tevens een actieve AMKA nodig is, doch zonder dat in het rapport concrete bronnen worden vermeld die zulks bevestigen. Bovendien wordt in het recentere RSA/PRO ASYL-rapport d.d. april 2026 niet langer gesteld dat om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt een actieve AMKA vereist is, maar dat – naast een geldige ADET, een geldig AFM-nummer en een bewijs van adres – een geldig AMKA-nummer volstaat (*“Recognised Refugees 2026. April 2026. Access of beneficiaries of international protection to documents and socio-economic rights”* gepubliceerd door RSA in april 2026, p. 55). Ook uit de andere beschikbare bronnen blijkt nergens dat een actieve AMKA nodig zou zijn om toegang te krijgen tot de arbeidsmarkt.

2.4.10. Verder stelt de Raad vast dat verzoekende partijen evenmin aantonen dat hun situatie als begunstigen van internationale bescherming in Griekenland van die aard was dat zij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten, en voor zover zij volledig afhankelijk zouden zijn geweest van overheidssteun, buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om, terecht zijn gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hen niet in staat stelde om te voorzien in hun meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor hun fysieke of mentale gezondheid of hen in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer naar Griekenland.

Bovendien tonen verzoekende partijen, in het licht van de ervaringen waarmee zij naar eigen zeggen geconfronteerd werden, niet aan dat zij hun rechten ter zake niet zouden kunnen doen gelden, nu immers vastgesteld moet worden dat zij hiertoe eerder beperkte stappen hebben gezet.

Immers wordt in de bestreden beslissingen in dit verband terecht als volgt gemotiveerd: *“Hierbij dient u erop gewezen te worden dat u pas uw rechten als begunstigde van internationale bescherming kan laten gelden wanneer u hiertoe de nodige stappen zet. Echter blijkt uit jullie verklaringen dat jullie weinig tot geen intentie hadden om dergelijke stappen te zetten. Immers gingen jullie ervan uit dat alles geregeld ging worden door het opvangcentrum alwaar jullie verbleven. Toen jullie te horen kregen dat jullie alles zelf moesten regelen besloten jullie te vertrekken uit Griekenland. Dit terwijl jullie zelfs nog geen maand in Griekenland waren op dit moment (CGVS, p. 5)*

Uit uw verklaringen blijkt geenszins dat u na het ontvangen van uw Griekse documenten, die vereist zijn om uw rechten als begunstigde van internationale bescherming te laten gelden, ergens anders hulp gezocht hebt teneinde huisvesting, de vaccinatie voor uw dochter en andere soorten bijstand te verkrijgen (CGVS, p. 6).”

Overigens wijst verwerende partij in de bestreden beslissingen tevens dienstig op het volgende: *“Bovendien dient opgemerkt te worden dat niet uit de verklaringen van u en uw echtgenote kan blijken dat men niet bereid was jullie te helpen in het opvangcentrum. Immers blijkt dat u werd doorverwezen naar het Rode Kruis of dokters om het vaccin van uw dochter te laten zetten (CGVS, p. 6). Tevens blijkt dat de dokter in het opvangcentrum controleerde of alles goed ging met de wonde van uw echtgenote door de keizersnede. Voeding voor uw dochter kon de dokter weliswaar niet geven aan uw echtgenote, doch is dit niet geheel onlogisch daar een dokter geen apotheek is en hierover dus waarschijnlijk niet beschikt (CGVS T. (...), p. 5). Bijgevolg kan op basis van dergelijke verklaringen niet aangenomen worden dat u, uw echtgenote of jullie dochter medische zorgen ontzegd werden die zouden lijden tot ernstige schade.”*

De Raad benadrukt dat het aan de begunstigde(n) van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij/zij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoekende partijen verwacht worden dat zij de nodige procedures doorlopen en geduld uitoefenen vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen kunnen niet genoegzaam blijken uit verzoekende partijen hun verklaringen en gedragingen. Uit de verklaringen van verzoekende partijen blijkt immers dat zij klaarblijkelijk niet de intentie hadden om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen, nu zij niet de minste poging ondernamen om na het ontvangen van hun Griekse documenten en hun vertrek uit het opvangcentrum hulp te zoeken door zich te richten tot de Griekse overheidsinstanties en/of (hulp)organisaties doch daarentegen Griekenland *quasi* onmiddellijk verlieten na het verkrijgen van internationale bescherming en hun Griekse documenten. Zij maken dan ook geenszins aannemelijk in Griekenland daadwerkelijke en ernstige pogingen te hebben ondernomen om hun leven aldaar uit te bouwen en er hun rechten te doen gelden.

2.4.11. Verzoekende partijen maken evenmin aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken die hen zou verhinderen hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status toegekend in Griekenland, of waardoor zij bij terugkeer naar Griekenland een risico lopen te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Zoals *supra* reeds bemerkt, wordt in het verzoekschrift gewezen op de psychische kwetsbaarheid van verzoekende partijen, doch zonder dat hieromtrent enig medisch en/of psychologisch attest wordt bijgebracht. Evenmin wordt enige concrete verduidelijking gegeven aangaande de aard en/of ernst van de psychische problemen die aanwezig zouden zijn in hoofde van verzoekende partijen. Deze aangehaalde psychische problematiek berust dan ook louter op blote beweringen en hieruit kan geenszins worden opgemaakt dat er in hoofde van verzoekende partijen sprake is van een psychische problematiek die van dien aard en/of ernst is dat deze belangrijke negatieve gevolgen zou hebben op het vlak van hun zelfredzaamheid en autonomie. Zij tonen dan ook evenmin aan nood te hebben aan zware zorg en een complexe monitoring die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn. Hoewel ook hier op zich niet betwist wordt dat de situatie in Gaza een psychologische impact heeft op verzoekende partijen, blijkt, gelet op het voorgaande, evenwel uit niets dat zij persoonlijk dermate zware psychische problemen ondervinden dat deze hun zelfstandig functioneren beïnvloeden. Verzoekende partijen maken dan ook niet aannemelijk dat zij over een bijzondere kwetsbaarheid beschikken die hen zou verhinderen om hun rechten te doen gelden, verbonden aan hun status in Griekenland.

In casu kan worden aangenomen dat verzoekende partijen voldoende autonoom en zelfredzaam zijn om zich bij terugkeer naar Griekenland zelfstandig te handhaven. De Raad volgt de commissaris-generaal waar deze in de bestreden beslissingen omtrent eerste verzoekende partij het volgende motiveert: *“U bent voldoende autonoom en zelfredzaam om zich bij terugkeer naar Griekenland te behelpen. Dat blijkt onder meer uit de vaststelling dat u erin geslaagd ben van Gaza naar Griekenland te reizen en daartussen gedurende meerdere maanden in Turkije te verblijven, alwaar uw vrouw beviel (CGVS, p. 4, 5). Voorts blijkt dat jullie kunnen*

rekenen op financiële steun van uw schoonbroer die hier in België verblijft, alsook van anderen (CGVS, p. 3, 5; Administratief dossier - groene map, stuk 5). Bovendien bent u op heden aan het werk in België en u kan zich behelpen in het Engels (CGVS, p. 6; CGVS T. (...), p. 4). Uit niets blijkt dan ook dat u in Griekenland geen leven zou kunnen opbouwen." Verzoekende partijen brengen geen concrete elementen aan die hierop een ander licht werpen. Dient tevens te worden herhaald dat verzoekende partijen beschikken over een Griekse ADET en een Grieks reispaspoort, i.e. documenten die niet automatisch worden afgegeven maar na het doorlopen van bepaalde administratieve procedures, alwaar verzoekende partijen aldus toe in staat waren. Wat betreft tweede verzoekende partij, blijkt uit haar verklaringen dat zij hoger opgeleid is en in Gaza als laborante werkte (verklaring DVZ T., vragen 11-12). In België volgt zij Nederlandse lessen en wil zij ook gaan werken wanneer haar diploma uit Gaza in België gelijkgesteld wordt (notities CGVS T., p. 4). Uit hun verklaringen blijkt dan ook dat verzoekende partijen beschikken over een zekere mate van zelfredzaamheid, keuzemogelijkheden en de capaciteit om complexe stappen te ondernemen. Bovendien beschikken zij tevens over een ondersteunend netwerk. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom een terugkeer naar Griekenland om daar een duurzaam bestaan uit te bouwen voor verzoekende partijen niet mogelijk zou zijn.

2.4.12. Verder kunnen verzoekende partijen evenmin volstaan met een loutere algemene verwijzing naar de moeilijke (levens)omstandigheden voor begunstigden voor internationale bescherming in Griekenland teneinde aan te tonen dat zij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten hun wil en hun persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerden dan wel bij een terugkeer dreigen terecht te komen. Zij dienen zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter in gebreke blijven.

2.4.13. In het verzoekschrift wordt verder nog verwezen naar informatie van algemene aard inzake racistisch geweld en discriminatie in Griekenland. De Raad merkt in dit verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoekende partijen niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland. Bovendien houdt dit op zich evenmin in dat de Griekse autoriteiten hun verdragsrechtelijke verplichtingen niet nakomen en dat zij niet bij machte zouden zijn om een passende bescherming te bieden aan betrokkenen bij situaties van discriminatie, racisme of xenofobie. Er mag dan ook van verzoekende partijen worden verwacht dat zij zich bij eventuele problemen van vijandigheid, racisme en discriminatie voor hulp en/of bescherming richten tot de Griekse autoriteiten.

2.4.14. Het feit dat, zoals in het verzoekschrift wordt aangevoerd, gezinshereniging in theorie mogelijk is, doch het in de praktijk wordt belemmerd en/of zelfs onmogelijk wordt (gemaakt) en de procedures zeer lang duren, toont verder niet aan dat Griekse statushouders, zoals verzoekende partijen, aan een met artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie strijdige behandeling zouden worden onderworpen en dat zij in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zouden/dreigen te belanden. Dit gegeven op zich bereikt als dusdanig niet de vereiste drempel van zwaarwegendheid. Bovendien blijkt niet dat statushouders in Griekenland in deze lidstaat geen gerechtelijke of andere stappen zouden kunnen ondernemen indien zij menen dat hen onterecht de toegang tot een dergelijke procedure wordt ontzegd of bemoeilijkt.

2.4.15. De verwijzing in het verzoekschrift naar Nederlandse, Duitse en internationale rechtspraak en naar arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is evenmin van die aard dat zij afbreuk kan doen aan het voorgaande. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in Griekenland gebeurt in het kader van een individuele beoordeling van de zaak die voorligt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elk concreet beschermingsverzoek zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Voormelde analyse van de situatie in Griekenland is gesteund op de informatie zoals aangebracht door beide partijen.

2.4.16. Gelet op wat voorafgaat, is de Raad van oordeel dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomen die zo ernstig is dat hun toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *Ibrahim* e.a., pt. 91). Zij tonen niet aan dat zij bij een terugkeer naar Griekenland persoonlijk in een situatie zouden belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM of artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.4.17. De door verzoekende partijen bijgebrachte documenten (administratief dossier, stuk 5, map documenten) werpen geen ander licht op bovenstaande bevindingen.

Het Palestijns paspoort (origineel gezien) en identiteitskaart van eerste verzoekende partij (kopie) (docs. 6 en 8), de Palestijnse identiteitskaarten van enkele gezinsleden (doc. 9 (kopie)), hun huwelijksakte (doc. 3 (origineel gezien)), het Turkse geboortboekje van hun dochter (doc. 4 (origineel gezien)), het bewijs van

UNRWA-registratie (doc. 7 (kopie)) en de fotokopieën in verband met het leven van tweede verzoekende partij in Gaza (doc. 10) hebben betrekking op hun identiteit, herkomst en familiebanden, *i.e.* elementen die *an sich* niet ter discussie staan, alsook op hun leven en de omstandigheden in Gaza, waarvoor zij in Griekenland reeds bescherming genieten, en staan los van hun situatie in Griekenland. Hun Griekse ADET en Griekse reispassen (docs. 1 en 2 (originelen gezien)) tonen voorts aan dat hen internationale bescherming werd toegekend in Griekenland, dat zij in dit kader Griekse verblijfsdocumenten kregen, dat zij nog steeds beschikken over hun Griekse verblijfsdocumenten en dat deze documenten nog steeds geldig zijn, hetgeen evenmin ter discussie staat en waarmee *supra* rekening werd gehouden. De geldoverschrijving (doc. 5 (kopie)) toont verder aan dat hun (schoon)broer geld aan hen overmaakte tijdens hun verblijf in Griekenland. Ook met deze financiële steun door hun (schoon)broer werd in bovenstaande beoordeling reeds rekening behouden.

2.4.18. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partijen geen elementen naar voren brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kunnen beroepen op de bescherming die hen reeds werd toegekend in Griekenland. Er worden geen feiten of elementen aangetoond die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op hun specifieke omstandigheden verhinderen. Hun beschermingsverzoek dient dan ook op basis van deze rechtsgrond niet-ontvankelijk te worden verklaard.

Bijgevolg moet er geen inhoudelijk onderzoek worden gevoerd naar de materiële voorwaarden voor internationale bescherming voorzien in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad opmerkt dat een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in principe moet worden beoordeeld in het licht van het herkomstland (RvS 11 september 2014, nr. 228.337; RvS 20 november 2014, nr. 229.251 en RvS 23 mei 2017, nr. 238.301). Waar het beschermingsverzoek van de verzoekende partij niet-ontvankelijk blijkt omdat zij zich nog (redelijkerwijs) kan beroepen op haar beschermingsstatus in Griekenland, kan de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

De verwijzing in hun verzoekschrift en aanvullende nota naar de situatie in Palestina is *in casu* dan ook niet dienstig voor de beoordeling van het verzoek van verzoekende partijen. De situatie wordt namelijk beoordeeld ten opzichte van het land waar zij internationale bescherming genieten, namelijk Griekenland.

2.4.19. In de mate verzoekende partijen artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie geschonden achten, benadrukt de Raad dat deze artikelen vereisen dat verzoekende partijen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mogen worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico lopen om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu* tonen verzoekende partijen niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus genieten in Griekenland, geen toegang zouden krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan hun status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder genieten zij als personen die internationale bescherming genieten, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partijen in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.4.20. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissingen te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend zesentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT